gadijs reseruatis cur potius parens nunquā
fui, si tanto cum dolore genitor eſse desi-
nam? occidetis ergo ò filij? ò filij occide-
tis? prohibete Coelites tantum nefas: scio
ò dulces animæ mutabitꝫ crudelis Sicarij ani-
mus cum Vos aſpiciet, et ferrū hoc Scelgrecu-
sabit. Mitigabitur rabies Imperatoris cū
tam dulcē oculorū Vestrorū amoenitatē libabit.
Imò non mitigabitꝫ didicit dudum ē crudelita-
te ipsa immanior, et Chorreo dicere) palpitan-
tes artus canibꝫ projiciet: Sed nimium ego sum
ferꝫ qui hoc cogitare sustineo, non erit tigride aut
Leone im̄anior, et habet Sensum, et homo eſt nec
dum homo erit tam ferox eſse poterit: ah spes
fallaces! Saturari nequit, hoc Sanguine qué
fundet, et filios necabit: ergone innocentes
ah n̄ faciet, si pr̄em odit, sufficit Tris
cruorem ex aſse profudiſse, et suis furoribus
propinaſse, filios odiſse non potest, quia nec
st nec potuêre: hàu quid dolor cogis sperare,
etiamne pater in hoste est sperandus, timet
formidat hos Regiæ stirpis surculos ne sua